

Nagykapos, 1893. november 11. – Drávaszabolcs, 1965. szeptember 3.

Apja folyamőr volt. Fia középiskoláit Sárospatakon és Beregszászon végezte, 1913-ban érettségizett az ungvári katolikus főgimnáziumban. 1914-től részt vett az első világháborúban, 1924-ben szerelt le a Horthy-féle nemzeti hadseregből. A következő évben beiratkozott a budapesti Református Teológiai Akadémiára. 1931 és 1933 között elvállalta a Dunaharasztiiban megjelenő Magyar Dunavidék c. lap kiadását és szerkesztését is. 1932-ben, majd 1934-ben letette lelkészképesítő vizsgáit, 1935. novemberben avatták lelkésszé. 1932 és 1943 között Ádándon, Sárkeresztúron, Bugyiban és Törökbálinton, Vácott segédlelkész illetve lelkész volt. 1945-ben belépett a Független Kisgazdapártba, 1948-ig a párt Budapest V. kerületi szervezete elnöke volt; 1945. október és 1948 között a fővárosi törvényhatósági bizottság tagja. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon a nagy-budapesti választókerületben pótképviselő lett, behívására 1946. március 11-én került sor. 1948-tól ismét a református egyház szolgálatába állt; 1955-ig segédlelkész, majd haláláig lelkész Alsódabason, Inárcson, Kakucson, Adorján és Drávaszabolcs községekben.